

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **R. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 41334/2019 ze dne 14. 8. 2019, o dopravním přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 41334/2019 ze dne 14. 8. 2019 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 15. 10. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 41334/2019 ze dne 14. 8. 2019, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/053160/19/DSČ/Šva ze dne 31. 1. 2019. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z devíti přestupků. V případě šesti přestupků uvedených pod čísly I., II., III., IV., VI. a VII. výroku rozhodnutí se jednalo o přestupek provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v případě tří přestupků uvedených pod č. V. výroku se jednalo o přestupky žalobce jakožto fyzické osoby dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a dále byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce zaměřil své žalobní námitky proti závěrům ohledně přestupků uvedených pod body V., VI. a VII. prvostupňového rozhodnutí, jak jsou uvedeny níže.
3. Žalovaný se ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 12. 2019 vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobce, navrhl zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal též na pasivitu žalobce v řízení před správními orgány.
4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Pokud se týče skutků, uvedených pod body I. – IV., jednalo se ve všech případech o nedovolené stání vozidla BMW r. z. X. Správní orgán přijal oznámení od Městské policie Ostrava a následně bezvýsledně vyzval žalobce k uhrazení určené částky nebo ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Magistrát následně vydal dva příkazy, proti nimž si podal žalobce odpor. Dne 31. 7. 2018 byly přestupky pod body I. – IV. sloučeny do společného řízení. Pokud se týče přestupků uvedených bod bodem V., bylo prvostupňovému správnímu orgánu dne 20. 4. 2018 doručeno oznámení Městské policie Ostrava spolu se spisovým materiálem. Dle spisového materiálu strážníci K. a F. dne 11. 4. 2018 v 18:30 hod. spatřili v Ostravě-Porubě na ul. Čkalovově, jak k vjezdu do dvorní části za budovou České pošty, s. p., přijelo motorové vozidlo tovární značky BMW, r. z. X a zaparkovávalo před vjezdem z prostoru za budovou pošty. Přestože byl žalobce strážníkem upozorněn, že se dopouští přestupku, chtěl z místa odejít. Poté, co byl následně vyzván k předložení řidičského průkazu a osvědčení o registraci vozidla, toto odmítl učinit, přičemž byl vulgární. Jednání řidiče bylo vyhodnoceno jako úmyslné porušení ustanovení § 27 odst. 1 písm. n) zákona o silničním provozu a porušení ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) a b) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Po vydání příkazu a podaném odporu byla věc připojena do společného řízení s předchozími přestupky. Pokud se týče přestupku uvedeného pod bodem VI., jeho skutkový základ spočíval v tom, že shora uvedený automobil byl dne 5. 1. 2018 v době nejméně od 9:15 do 9:45 zaparkován v Moravské Ostravě na ul. Stodolní č. 21 na Shodu s prvopisem potvrzuje

chodníku, kde to není dopravní značkou dovoleno. Dne 9. 4. 2018 bylo správnímu orgánu doručeno podání žalobce, kde uvedl, že vozidlo řídil v předmětnou dobu on, je si však jistý, že se nejednalo o chodník. Ve věci bylo následně zahájeno řízení proti žalobci jakožto řidiči. Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 10. 2018 bylo toto řízení zastaveno, neboť v řízení nebylo dostatečně prokázáno, že řidičem vozidla byl skutečně žalobce; písemné vyjádření učiněné před zahájením řízení nepovažoval správní orgán za relevantní důkaz a v řízení žalobce své doznání nepotvrdil, ani se nijak nevyjádřil. Pokud se týče přestupku uvedeného pod bodem VII., jeho skutkový základ spočíval v tom, že shora uvedený automobil dne 16. 6. 2018 nejméně od 9:00 do 9:10 hod. neoprávněně stál v Ostravě-Porubě na ul. Hlavní třída 43, v působnosti svislého dopravního značení „B 28 – Zákaz zastavení“ s dodatkovou tabulkou „E 8d – Úsek platnosti 10 m vpravo“. Správní orgán vyzval žalobce k uhrazení určené částky nebo ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku ve lhůtě 15 dnů. Ve stanovené lhůtě žalobce nereagoval, nicméně 3. 10. 2018 bylo správnímu orgánu doručeno podání učiněné žalobcem, který sdělil, že vozidlo řídil on sám, nicméně má zato, že přestupek nespáchal, neboť pouze odnesl nákup nemocnému kamarádovi. Bylo zahájeno řízení proti žalobci jakožto řidiči, které bylo následně zastaveno, neboť v řízení se žalobce nijak nevyjádřil, a tak správní orgán uzavřel, že

nebylo dostatečně prokázáno, že řidičem vozidla byl žalobce. Po připojení přestupkových věcí uvedených pod bodem VI. a VII. k předchozím přestupkovým věcem bylo dne 3. 1. 2019 nařízeno ústní jednání, k němuž se bez omluvy ani žalobce ani jeho zástupce nedostavili. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/053160/19/DSČ/Šva ze dne 31. 1. 2019 byl žalobce uznán vinným ze spáchání shora uvedených přestupků. Prvostupňové rozhodnutí bylo dne 19. 2. 2020 napadeno blanketním odvoláním, které nebylo přes výzvu doplněno a o němž bylo následně rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
6. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
8. Žalobce ve své žalobě předně namítl, že ze struktury výroku vyplývá, že se dopustil tří skutků, zatímco se jednalo o jednočinný souběh, tedy jeden skutek; ve skutečnosti spáchal pouze skutek jeden – řídil vozidlo bez řidičského průkazu a osvědčení o registraci vozidla, které nadto špatně zaparkoval. Je nemožné tento skutek rozdělovat do tří a nadto u každého dovodit jinou formu zavinění. Žalovaný k tomu uvedl, že se jedná jen o formální strukturu výroku kvůli přehlednosti; navíc se nejedná o jeden skutek, nýbrž o skutky dva a

Shodu s prvopisem potvrzuje

u jednočinného souběhu je možná jiná forma zavinění u jednotlivých přestupků. Soud s námitkou žalobce nesouhlasí. Ze samotné struktury výroku nelze nic dovodit o tom, co považuje správní orgán za jeden skutek. To, že popsany skutkový stav zakládá existenci tří přestupků, nerozporuje ani žalobce.

9. Žalobce dále namítal ve vztahu k přestupku pod bodem V.1. (zastavení vozidla před vjezdem z místa ležícího mimo pozemní komunikaci), že správní orgány neprokázaly úmyslné zavinění žalobce. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na str. 21 prvostupňového rozhodnutí a zdůraznil, že nedbalostní zavinění je vyloučeno tím, že žalobce byl výslovně strážníkem městské policie upozorněn, že na daném místě nesmí stát, a odmítl přeparkovat. S vyjádřením žalovaného se soud zcela ztotožňuje. Při jednání se strážníky dal žalobce jasně najevo, že se v souladu se zákonem chovat nehodlá ani poté, co byl na přestupek upozorněn. Není ani rozhodné, že státní trvalo krátkou dobu ani to, že už bylo po zavírací době pošty, neboť příslušné ustanovení zákona nechrání průjezdnost poštovních vjezdů, ale jakýchkoli vjezdů na pozemní komunikaci. Zákon tam navíc neumožňuje ani zastavit, jak správně poukázal žalovaný. Obě žalobcem namítaná rozhodnutí soudů vycházejí z naprosto jiné situace a jsou pro nynější věc zcela nepřípadná.
10. Žalobce dále ve vztahu k témuž přestupku uvedl, že ve výroku nebylo dostatečně konkrétně určeno místo protiprávního jednání. Je-li kladeno žalobci za vinu, že zastavil před vjezdem na pozemní komunikaci, bylo nutné uvést, o jaký vjezd se jednalo, aby bylo přezkoumatelné, zda jde vskutku o vjezd z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Žalobci se nadto jeví, že zastavil v místě v působnosti značky zákazu zastavení, v takovém případě by se ale jednalo o jinou právní kvalifikaci. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že z odůvodnění a obsahu spisu jasně plyne, že se jednalo o vjezd do dvora pošty; o místě nemůže být pochyb, neboť je zakresleno v mapě a je zřejmé i fotodokumentace a svědeckých výpovědi strážníků. K tomu soud uvádí, že pokud se týče nároků na přesnost skutkové věty výroku, ta je dána zejména s ohledem na nezaměnitelnost skutku s jiným skutkem. Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 34/2006-73 ze dne 15. 1. 2008, publ. pod č. 1546/2008 ve vztahu k výrokům ve věcech deliktních, že tyto musejí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným; není-li tomu tak, soud k námitce účastníka rozhodnutí zruší. V projednávané věci je označení místa spáchání deliktu nedostatečné, neboť Čujkovova ulice je značně dlouhá, jak žalobce uvádí v žalobě, a dochází na ni k vícero křížením s jinými komunikacemi a vjezdy. K obraně žalovaného soud podotýká, že absentující náležitosti výroku nemohou být nahrazeny obsahem odůvodnění, neboť toliko výrok rozhodnutí je závazný. Soud nicméně s přihlédnutím k odůvodnění a obsahu spisu podotýká, že zcela nové tvrzení žalobce, že stál jinde, je naprosto vyloučeno s ohledem na komplex důkazů, na něž poukazuje žalovaný a které jednoznačně a bezrozporně označují místo, kde žalobce stál.
11. Žalobce dále namítal, že správní orgán nikterak neprokázal spáchání skutku uvedeného pod bodem V.2. výroku, který měl spočívat v tom, že žalobce neměl u sebe při řízení řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Z provedené svědecké výpovědi strážníka plyne, že žalobce strážníkovi sdělil, že mu řidičský průkaz nepředloží „neboť jej [strážník] nepotřebuje“. Žalobce tedy odmítl řidičský průkaz předložit, v žádném případě však nebylo prokázáno, že jej u sebe neměl. Obdobně se má věc s přestupkem pod bodem V.3., kdy správní orgán neprokázal, že by žalobce u sebe

neměl osvědčení o registraci vozidla. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodování, tak nemá oporu ve spise. K dané námitce žalovaný uvedl, že žalobci je kladeno za vinu, že na výzvu strážníka řidičský průkaz nepředložil, nikoliv že je u sebe neměl; totéž platí u osvědčení o registraci vozidla. Soud k tomu předně uvádí, že skutkové a právní věty ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvádějí: „...neměl při řízení u sebe řidičský průkaz, který nepředložil na výzvu strážníka ve stejnokroji, čímž porušil ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) v návaznosti na ustanovení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu ... neměl při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla, které nepředložil na výzvu strážníka ve stejnokroji, čímž porušil ustanovení § 6 odst. 7 písm. b) v návaznosti na ustanovení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu...“ Z uvedeného je patrné, že správní orgány kladly žalobci v obou případech za vinu jak skutečnost, že příslušný doklad nepředložil, tak i skutečnost, že jej neměl u sebe. Přitom obě skutkové podstaty jsou samostatné, upravené v různých odstavcích zákona. Jedna druhou nutně nepodmiňuje. Ze skutečnosti, že řidič nepředložil doklad, který je povinen předložit, nelze automaticky vyvodit, že jej u sebe v danou chvíli neměl. Navíc v projednávané věci žalobce na výzvu k předložení uvedených dokladů výslovně uvedl, že je nepředkládá, protože k tomuto přestupku řidičák nepotřebuje, a přeložil toliko občanský průkaz. Skutkové tvrzení, že u sebe dané doklad neměl tak vskutku postrádá jakoukoli oporu ve spisovém materiálu. Žalobní námitka je proto důvodná.

12. Žalobce dále namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení pro skutek pod bodem VII., neboť správní orgán se dozvěděl totožnost řidiče a navíc žalobci nebylo doručeno žádné usnesení o zastavení řízení proti řidiči. K tomu žalovaný uvádí, že ve spise se nachází rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku ze dne 5. 11. 2018, které bylo žalobci doručeno 6. 11. 2018 oproti podpisu. Řízení bylo zastaveno proto, že se v něm nepotvrdilo písemné oznámení o řidiči. S uvedenou obranou žalovaného se soud zcela ztotožňuje a má uvedený žalobní bod žalobce za nedůvodný.
13. Žalobce nakonec namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení pro skutek vedený pod bodem VI., neboť správnímu orgánu byla z oznámení přestupku totožnost přestupce zřejmá, kdy strážník policie uvedl, že řidič vozidla se na místě k hlídce dostavil a k přestupku se doznal. Správní orgán proto neměl vést řízení proti provozovateli vozidla, mel naopak vést přestupkové řízení proti řidiči, jehož totožnost mu byla známa. Žalovaný k tomu uvedl, že žalobce byl jako provozovatel vozidla výzvou ze dne 8. 3. 2018 vyzván k uhrazení určené částky nebo sdělit údaje o řidiči. Žalobce uhradil částku po splatnosti a totožnost řidiče nesdělil. Až do doby vydání příkazu dne 3. 7. 2018 nebyly doloženy žádné údaje o řidiči vozidla; doručením příkazu bylo řádně zahájeno řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla. Soud k uvedené námitce poukazuje na to, že z přijatého oznámení městské policie vůbec neplyne, že by se s řidičem vozidla setkala a jakkoli s ním komunikovala. Podmínky pro vedení řízení proti žalobci jakožto provozovateli byly splněny.
14. S ohledem na uvedené skutečnosti je žaloba důvodná, a proto krajský soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný tak v novém rozhodnutí zohlední právní názor soudu při formulaci výroku o přestupcích pod bodem V., jakož i případně při formulaci výroku návazných.

15. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepsí žaloby dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 9 800 Kč.
16. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 8. listopadu 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce